

Брой 5.

Человѣци-тъ мѣрятъ физическѣ-тъ силѣ коѣто тѣ могатъ да употрѣбятъ; не споредъ своѣхъ-тъ си тѣлеснѣ силѣ, защото тя е твърдѣ слабѣ; но тѣ избиратъ едно по-силно животно отъ тѣхъ си, именно конь-тъ, и зематъ неговѣхъ-тъ силѣ за единициѣ, съ коѣто да мѣрятъ разны-тъ видове силы. Така на-прим. тѣ казватъ парни-тъ машини, които тѣ изобрѣтватъ и употрѣбватъ, съ отъ толкова конскѣ силѣ. Человѣци-тъ могатъ съ тѣзи единициѣ на силѣ-тъ да мѣрятъ физическѣ-тъ силѣ коѣто тѣ могатъ да употрѣбятъ; но колко недостаточна е тя да мѣри силѣ-тъ, коѣто Богъ ежедневно туря въ дѣйствиѣ въ вещественный-тъ свѣтъ! Какъ могатъ человѣци-тъ съ тѣхнѣхъ-тъ единициѣ да мѣрятъ силѣ-тъ, която вышѣгы прокарва сокъ-тъ въ хлыды растенія, които покрыватъ земѣхъ-тъ, или силѣ-тъ, която вышѣгы повдига отъ великы-тъ океаны достаточнѣ влагѣ за да напои единъ материкъ и да напълни съ неѣ всички-тъ извори, рѣкы и езера на всички-тъ материци? Какъ могатъ человѣци-тъ съ тѣхнѣхъ-тъ си единициѣ да мѣрятъ силѣ-тъ, която може да направи земѣхъ-тъ съ всички-тъ ѣ градове да трепери като листь, или които хвърля безбройны-тъ небесны кълба прѣзъ пространство-то толкова бързо, щото ний не можемъ да-же да си го въобразимъ? Явно е че тѣ никакъ не могатъ.

Има другъ видъ божественна сила която е даже по-чудна отъ онѣзи, които вече споменахмы, именно, сила-та чрѣзъ коѣто Богъ създава нѣщо отъ нищо: «Да бѣде видѣлиа, и станѣ видѣлиа». Какъ могатъ челоѣци-тѣ да мѣрятъ такава сила, когато тѣхны-тѣ способности не сѣ достаточны даже да проумѣятъ каква е тя. Челоѣци-тѣ, споредъ силѣ-тѣ, коѣто тѣ иматъ, трѣба да наричатъ нѣкои прѣдпріятія лесны, а други трудны; тѣ иматъ право да заключатъ че, додѣто нѣкои работы сѣ възможны за тѣхъ, други сѣ съвсѣмъ невъзможны, и тѣ трѣба да ся откажатъ за извършване-то имъ отъ челоѣческѣ силѣ. Но не е така за Божіѣ-тѣ силѣ, защото тя е всемогуща. Колкото за Него работы-тѣ не могатъ да ся считатъ за лесны или за трудны, нито пакъ прѣдпріятія-та — за възможны или невъзможны. За него не е нито по-мѣчно нито по-лесно да произведе едно растение или да създаде единъ планетѣ, да храни едно врабче или милионы челоѣцы, да управлява тихы-тѣ вѣтрове или най-силны-тѣ царства на земѣ-тѣ.

Ный чувствувамы своѣ-тѣ слабостъ и слабостъ-тѣ на подобны-тѣ си, и за това сме наклонѣ да ся откажемъ че нѣкои голѣмы прѣдпріятія, като въвеждане-то на народны прѣобразованія, распространение то на Христіанство-то по всичкѣ-тѣ земѣ и обръщаніе-то на цѣлый-тѣ свѣтъ къмъ Бога, могатъ да ся извършатъ. Нека да помнимъ, обаче, че Божіи-тѣ мысли не сѣ наши-тѣ мысли, и че онова, което наша-та слабостъ счита за невъзможно, негово-то всемогущество го обявява за лесно.

ПИСМА ЗА МОМЫ.

Г-не Редакторе на В. Зорницѣ,

Писма-та за Майки отъ единъ пріятелѣ, които обнародвате сегистъ-тогистъ въ вѣстника си, мя побудихъ да ви пиша и азъ нѣколко писма за дѣщери-тѣ имъ или по-добрѣ за момы-тѣ.

Х. Л. Вошбэрнѣ.

1.

БЪРЗО И ВЕСЕЛО ПОСЛУШАНИЕ.

Драги ми пріятелѣ,

Майка ми е умрѣла когато азъ нѣмахъ още единадесетъ години, но помнихъ добрѣ колко тя бѣше кротка и търпѣлива къмъ мене. Прѣди да умрѣ азъ ѣхъ помолихъ да мя прости за дѣто по нѣкога съмъ была непослушлива и своенравна, и съмъ ѣхъ наскърбявала, и тя мя увѣри че мя е виждала че ся каѣмъ, и често даже не е помняла за огорчение-то което ѣхъ причинявала. При всичко това, прѣзъ всички-тѣ години, които сѣ изминали отъ тогава насамъ, азъ не съмъ прѣставала отъ да скърбѣмъ за дѣто не ѣхъ отдавахъ всѣкога едно бързо и весело послушаніе.

Отъ тѣзи мои опытности искамъ да ви пиша, млади мои пріятелѣ, на които майки-тѣ сѣ още живы.

Обычате ли майкѣ си?

Увѣрена съмъ че ще отговорите: «Да. Кого да обичамъ, ако не обичамъ майкѣ си».

Тогава трѣба да покажете любовь-тѣ си чрѣзъ едно бързо и весело послушаніе не само когато исканія-та ѣхъ съотвѣтствуютъ съ вашы-тѣ, нѣ и когато желанія-та ѣхъ сѣ противны на вашы-тѣ.

Когато майка ви, вы помоли да направите нѣщо, което не обичате да направите, или да не направите нѣщо, което силно желаете да направите, вмѣсто да ѣхъ ся молитѣ и да ѣхъ безпокоите да вы остави на волѣ-тѣ ви, или пакъ вмѣсто да изпълните заповѣдъ-тѣ ѣхъ по единъ ядосанъ и намусенъ начинъ, покорявайте ѣхъ ся скоро и драговошно, тѣй щото да покажете че любовь-та ви къмъ неѣхъ е толкозъ силна щото прѣдпочитате да ѣхъ угодите нежели да направите както искате.

Испытайте това и виждте дали не ще бѣдете много по-щастливы. Само едно бързо послушаніе, обаче, не е доста. Единъ робъ може да отдаде едно бързо послушаніе на господаря си, когато той ярази, отъ страхъ-тѣ на наказаніе-то. За да може послушаніе-то да бѣде знакъ на любовь, то трѣба да бѣде драговошно и весело.

Ако ся покорявате така, вый ще можете по-послѣ да глѣдате на ваше-то дѣтиństwo съ весели чувства.

А вый, млади мои пріятелѣ, които, като мене сте безъ майки, нека Богъ да вы благослови и да вы помогне да отдавате бързѣ и веселѣ покорности на волѣ-тѣ му, защото негово-та любовь е по-силна и по-трайна даже и отъ майчинѣ-тѣ.

Желаніе-то за да имамы Библіѣ-тѣ на нашихъ странѣхъ е едно нѣщо, а усърдно-то желаніе ный да сме на странѣ-тѣхъ на Библіѣ-тѣхъ е съвсѣмъ друго нѣщо.

Сирийска мечка.

МЕЧКЫ.

Мечкы-тѣ сѣ единъ видъ мѣсоядны животны. Тѣ, обаче, различаватъ отъ сѣщиски-тѣ мѣсоядны животны въ много отношенія. Първо, тѣ не ся хранятъ само съ животнѣхъ хранѣ, но ядатъ и овошія, медъ и други храны; второ, тѣ не убиватъ животны-тѣ които ядатъ, както правятъ други-тѣ мѣсоядны, но ги пристискватъ до смърть или ги раскъсватъ; трето, тѣзи видове мечкы, които обитаватъ по студены-тѣ климаты, често ся прибиратъ на зимовища прѣзъ зимно врѣме, което сѣщиски-тѣ мѣсоядцы не правятъ. Мечкы ся намираатъ по всички-тѣ поясы на земно-то лице, отъ екваторъ-тѣ до полюси-тѣ; но онѣзи, които живѣятъ по топлы-тѣ климаты, сѣ по-кrotки и по-слабы отъ онѣзи които живѣятъ по студены-тѣ климаты, и по тѣзи причинѣ тѣ трѣба да ся броятъ като животны природно отъ студены-тѣ поясы. Всички-тѣ мечкы, наистинѣхъ, иматъ повечето полярны черты нежели тропическы. Тѣ не ся боѣтъ отъ студъ и отъ бури, и не зимуватъ по причинѣхъ че става голѣмъ студъ, но защото по онѣзи мѣста всичко става като мъртво. Бурны-тѣ врѣмена сѣхъ сѣбидба и жетва за тѣзи животны. Прѣзъ такыва

врѣмена тѣхъ крѣстосватъ и ся хранятъ отъ животны-тѣхъ, които погнупуватъ или ся умаломящаватъ отъ бури-тѣхъ и отъ снѣгове-тѣхъ.

Полярна-та или бѣла-та мечка е най-голѣма-та, най-силна-та и въобще най-свирѣпа-та отъ всички-тѣ видове мечкы. Нѣкои отъ отличителны-тѣ ѣхъ черты сѣ голѣма-та дължина на тѣло-то ѣхъ сравнително съ высочинѣ-тѣхъ му, дължина-та на шѣѣ-тѣхъ ѣхъ, малкы-тѣ ѣхъ вѣшканышны уши, тѣнкость-та и дължина-та на космы-тѣхъ ѣхъ и тѣснота-та на глава-та ѣхъ. Космы-тѣхъ ѣхъ всѣкога сѣхъ бѣлы-мургавы. Навыци-тѣхъ ѣхъ твърдѣ не ся познаты, и да ли тя зимува въ уединены мѣста или не, още не е извѣстно. Отъ описанія-та на Д-ръ Крейна ся види че тя не зимува. Привязанность-та помежду женскы-тѣхъ и мужскы-тѣхъ полѣхъ е толкозъ голѣма, щото ако ся убіе мужка-та или женска-та, друга-та стои при мъртво-то тѣло та го милува, и прѣдпочита и тя да ся убіе нежели да го остави. Сѣщѣ-тѣхъ чуднѣхъ привязанность има майка-та къмъ малкы-тѣхъ си, отъ които само смърть може да ѣхъ отдѣли. Този видъ мечкы ся хранятъ почти все съ животнѣхъ хранѣ, по причинѣхъ че по сѣверны-тѣхъ страны нѣма друга храна за тѣхъ.

Подиръ полярнѣ-тѣхъ иде сива-та Американска мечка. Тѣзи силна мечка е за Американскы-тѣ животны каквото Бенгалскы-тѣхъ тигръ е за Индо-станскы-тѣхъ и каквото лѣвъ-тѣхъ е за Африканскы-тѣхъ, и е най-люта отъ всички-тѣхъ видове мечкы. Не ся знае навѣрно да ли тя напада челоѣцы самоволно, но извѣстно е че ако ся нападне отъ челоѣкъ, тя ще го гони и ще ся бѣе съ него до смърть. Тя ся убива най-мѣчно отъ всички-тѣхъ други животны. Една отъ този родъ мечкы, слѣдъ като была ударена съ десетъ коршума, отъ които четири минѣли прѣзъ бѣлый-тѣхъ ѣхъ дробъ и дѣа прѣзъ срдце-то ѣхъ, живѣла още 20 минуты и прикала около единъ милѣхъ и половинѣхъ прѣди да падне.

Европейска-та кавеніена мечка е доста люта, особно като поустарѣе, когато тя напада челоѣцы, а най-вече слѣдъ като е вкусила веднѣжъ челоѣческо мѣсо. Тя лесно ся катери, обыча медъ, яде кореніе, жито, и е голѣмъ непріятель на свинѣ-тѣхъ и на телцы-тѣхъ.

Сирийска-та мечка, която ся прѣдставя въ горнѣхъ-тѣхъ картинѣхъ, е сиво-мургава когато е млада, и когато устарѣе става почти бѣла. Космы-тѣхъ ѣхъ сѣхъ дългы и малко кѣдрявы. Тя има кротко расположеніе, храни ся съ растенія, и ся намира повечето по Палестинѣхъ.

Нравственна смѣлость. — Има една нравственна смѣлость, която прави челоѣка възможенъ да вѣстѣржествува надъ непріятелѣ по-ужасны отъ войскы, — една смѣлость, която го кара да извърши дължность-тѣхъ си; да пази твърдо честь-тѣхъ си, и да не нанося обидѣхъ на Бога и на подобны-тѣхъ си. Такава е была смѣлость-та на Моисея, на Иосифа, на Данила, на Аристидѣ, на Ап. Павла, на Лютера и на Вошингтона. Такава е смѣлость-та която подкрѣпя всякой добръ челоѣкъ по срдѣхъ искушенія-та, прѣльщенія-та, почести-тѣхъ, борбы-тѣхъ, злобѣ-тѣхъ, жестокость-тѣхъ и гоненія-та, които го окружають и го заплашаватъ прѣзъ всичкы-тѣхъ му животы.

ПОЛИТИЧЕСКА ИКОНОМІЯ.

Г-не Редакторе на В. Зорницѣ,

Вый ми поканихте да пиша нѣколко членове за Зорницѣхъ върху Политическѣ-тѣхъ Икономіѣхъ. Азъ ся считамъ за честитъ да направѣхъ това, но частны-тѣхъ ми дължности сѣхъ толкова налѣжащы щото тѣзи членове може да бѣдѣтъ малко и може да ви ги пращамъ нередовно. Основны-тѣхъ начала на Политическѣ-тѣхъ Икономіѣхъ сѣхъ просты и добрѣ опрѣдѣлены. Азъ ще ся ограничѣхъ въ тѣхъхъ и ще кажа само малко нѣщо върху онѣзи точки, които още сѣхъ единъ споренъ прѣдмѣтъ между философы-тѣхъ. Колкото любопытны и да бѣдѣтъ спорны-тѣхъ прѣдмѣты върху тѣзи науки, тѣхъ много малкѣ полѣхъ ще принесѣтъ на читателѣ-тѣхъ на Зорницѣхъ.

Вашъ съ уваженіе

Джорджъ Вошбэрнѣ.

1.

КАКЪ ДА СЯ ОБОГАТИМЪ.

Политическа-та Икономія е наука за богатство. Богатство-то не състои само въ пары, но въ всичко което може да ся замѣни съ пары. Много малка часть отъ богатство-то на свѣтъ-тѣхъ състои въ пары. Единъ челоѣкъ може да бѣде много богатъ макаръ да нѣма 10 лиры въ злато.

Извѣстно е че една коя да-е челоѣкъ може чрѣзъ умножение-то на богатство-то си да умножи физическы-тѣхъ си спокойствія. Тя може да улучи кѣшѣ-тѣхъ си, да достави по-добрѣхъ хранѣхъ и по-добро облѣкло на чада-та си и да имъ даде по-добро образование. Съ единъ рѣчь, тя ще бѣде въ по-добро състояніе въ много отношенія.

Прочее, твърдѣ прилично нѣщо е за всякого да желае да умножи богатство-то си. По-добрѣ е да бѣдемъ добродѣтели отколкото да бѣдемъ богаты; и по-добрѣ е да служимъ Богу отколкото да живѣемъ само да печелимъ пары; но като сме длѣжны да обычамы Бога повече отъ злато-то, наша дължность е и да улучимъ физическо-то си състояніе, защото никой народъ не може да напрѣдне въ образование-то и въ просвѣщеніе-то додѣто той ся намира въ безкрайнѣхъ сиромашіѣхъ. Богъ е далъ на челоѣка способность за наслаждение, която не ся притяжава отъ скотове-тѣхъ, и явно е че той никога не е мислялъ че челоѣцы-тѣхъ трѣба да живѣятъ като скотове-тѣхъ.

Политическа-та Икономія ны учи какъ може да ся придобые това богатство, отъ което челоѣкъ ся нуждае. Първо-то начало на тѣзи науки е че всичко-то богатство ся придобыва чрѣзъ челоѣческѣ работѣхъ. Нѣма богатство въ свѣта което да не ся е произвело чрѣзъ работѣхъ-тѣхъ на нѣкого, и другъ честенъ начинъ не съществува сега по който челоѣкъ да може да придобые нѣщо, което има стойность, освѣнъ чрѣзъ работѣхъ. Работа-та бѣва разнообразна. Напр. друга е работа-та на художникѣ-тѣхъ, друга на търговецѣ-тѣхъ, друга на учитель-тѣхъ и пр. Ный можемъ да си изберемъ отъ тѣхъхъ до колкото имамы случай, но ный трѣба да слѣдвамы единъ какъхъ да-е работѣхъ; другоаче ный никога не можемъ да земемъ първѣ-тѣхъ стѣпкѣхъ за обогатяване. Ако не искамъ да работимъ, ный трѣба или да крадемъ или по другъ начинъ да живѣемъ отъ работѣхъ-тѣхъ на други; или

да измремъ. Богъ е направилъ чело-
вѣка да работи, и онзи, който не иска
да работи, е недостойнъ за име-то
человѣкъ.

Първо-то дѣло на единъ младежъ,
прочее, е да избере на какъвъ видъ
работъ ще посвети живота си. Този
изборъ по нѣкога ся затруднява отъ
лѣжливо-то понятие че нѣкои видове
работа сж по-честни отъ други, и
нѣкои по-лесни отъ други. Това е
грѣшка. Всяка работа е честна. Само
лѣнство-та е безчестна. Всяка работа
е лесна за оновова, който има присърд-
це за неѣ, и всяка работа е тѣжка
за оновова който е лѣнивъ и незадо-
воленъ.

Слѣдъ като си изберемъ земледѣ-
ство или нѣкое художество или търговѣ-
жъ или друго нѣщо, втора-та стѣпка
е да изучимъ добръ това занятие и да
станемъ господарь на всякъ часть отъ
него. Главна-та причина на несполукъ
въ коѣ да-е работъ е че онзи който
ѣ прѣдприема, е твърдъ лѣнивъ или
небрежливъ да ѣ изучи добръ и да
проумѣе всички-тъ ѣ подробности.
Повече-то отъ богаты-тъ търговцы въ
свѣтъ-тъ сж челоуѣци които сж поч-
нали живота си съ нищо; тѣ сж поч-
нали съ най-долнѣ-тъ работъ такавъ
като чистаніе собы и кумини, и посте-
пенно сж достигнали да станътъ съ-
дружници и притяжатели на недви-
жмы имоты. По този начинъ тѣ сж изу-
чили цѣлѣ-тъ работъ отъ начало-то
до край-тъ. Само онѣзи, които изуча-
вать работъ-тъ си както трѣба, сж
сполучили. Наприм. добрый-тъ худож-
никъ выжгы може да намбри работъ,
а онѣзи които наполовинѣ знаѣтъ за-
нятіе-то си често бывать безъ работъ.

Царь Александръ II и обогатѣ-
то, прочее, е *трудолюбіе-то*, по ко-
ето челоуѣкъ е готовъ да върши че-
стнѣ и труднѣ работъ. Този е единичкѣ-
тъ начинъ за да придобьемъ имотъ, но
това е само първа-та половина отъ
правило-то. Онзи който печели единъ
лирѣ на день и иждивява единъ лирѣ
на день, никога не ще стане богатъ,
а пакъ онзи който печели 20 гроша
на день и иждивява само 10-тѣхъ гр., той
придобыва богатство бавно но постоян-
но. Втора-та часть отъ правило-то, про-
чее, е *умѣренность* или икономія. Че-
лоуѣкъ не трѣба само да печели до кол-
кото може, но и да спистява до кол-
кото може отъ онова което печели.

Да прѣдположимъ че единъ кунду-
раджѣи печели 5 гроша на день, а иж-
дивява само 3-тѣхъ гр. Въ единъ го-
динѣ той ще списти 600 гр., въ 10
години—6,000 гр. и въ 40 години—
24,000 гр. Той ще направи това да-
же ако не употребѣи пары-тъ които е
спистилъ, но ако гы даде съ лихвъ
или ако гы употребѣи въ уголѣмненіе-
то на работъ-тъ си, въ край-тъ на
10 години той ще има поне 10,000
гр., а въ край-тъ на 20 години —
35,000 гр. Това е богатство-то което
ще ся направи чрѣзъ спистяваніе-то
само по 2 гроша на день отъ пріето-
то количество за работъ.

Мнозина мыслятъ че има нѣкоя го-
лѣма тайна за обогатѣваніе-то, или
пакъ че то е добра честь. Истина е
че челоуѣци-тъ по нѣкога придобыва-
тъ богатство случайно, но богатство-то
което ся придобыва по този начинъ
твърдѣ нарѣдко ползува челоуѣка; той
не знае какъ да го пази и въобще го
изгубва тѣй лесно както го придоби-
ва. Освѣнь това твърдѣ малцина, кои-

то търсятъ богатство по този начинъ,
бываютъ сполучливи.

Колкото за голѣмѣ-тъ тайнѣ, тя
сѣстон въ двѣ-тъ думы *трудолюбіе* и
умѣренность. Никой другъ честенъ на-
чинъ за обогатѣваніе не ся е открѣ-
валъ до сега.

Това правило ся приспособява на
всякакъвъ видъ работъ, която челоуѣкъ
върши — както на търговецъ-тъ тѣй
и на земледѣлецъ-тъ и на художникъ-
тъ. Земледѣлецъ-тъ мысли че ако да
бѣше бакалинъ, той можаше да ся о-
богати безъ работъ, но бакалинъ-тъ ще
му каже че въ негово-то занятие много
по-лесно е да изгуби онова което има
отколкото да спечели повече. Послѣд-
ный-тъ мысли че само Цариградскѣй-
тъ търговецъ е който печели пары безъ
работъ, но този търговецъ ще му ка-
же сжщо-то. Нѣкои работятъ повече-
то съ главы-тъ си, а други повечето
съ рацѣ-тъ си, но една-та работа е
толкова трудна колкото и друга-та, и
онзи който иска да ся обогати не може
да избѣгне отъ труднѣ работъ, какво-
то и да бѣде занятие-то му. Цари-
градскѣй-тъ търговецъ знае още че за
да ся обогати, той трѣба да иждивява
по-малко отколкото печели. Това на-
чало ся прилага еднакво на всички.

Не давай описателны питіета на
дѣца-та. Единъ отъ първы-тъ писате-
ли у Съед. Държавы казалъ на единъ
свой пріятель: «Като ходишь по разны
мѣста, азъ ще тя моѣмъ да свѣтвашъ
майкы-тъ на всѣко мѣсто никога да не
давать описателны питіета на дѣца-та
си. Азъ съмъ былъ принуденъ да ся
борѣмъ като за животъ-тъ си за да ся
пазѣмъ да не станѣмъ пѣнаецъ, защото въ
дѣтинство-то ми бѣхъ мя навѣкнѣли
на такыва питіета, и тѣй азъ добихъ
охотъ за тѣхъ. Горкѣй-тъ ми братъ
умрѣ пѣнаецъ. Азъ никакъ не быхъ
далъ на дѣца-та си ни единъ капкѣ
отъ такыва питіета».

ЦАРЬ АЛЕКСАНДРЪ II.

Слѣдующѣй-тъ членъ заемамы отъ единъ
Американскѣй вѣстникъ:

Русскѣй-тъ Царь Александръ II има твър-
дѣ изрядны семейственны връзки. Майка му
Шарлота е сестра на сегашный-тъ Герман-
скѣй Императоръ Вилхелма. Наслѣдникъ-
тъ на Германскѣй-тъ прѣстолъ, Князь Фре-
дерикъ Карлъ, и Галска-та Княгыня сж ча-
да на вуйка му. Сѣпруга-та му е дѣщеря
на Великѣй-тъ Дармшадскѣй Дукъ, и той
ѣ намѣрилъ когато пѣтувалъ съ настави-
цы-тъ си, и прѣдпочелъ да ся ожени за
тѣзи Господжѣ, която привлѣкла любовъ-
тъ му отколкото да ся сроди съ нѣкоѣ
царскѣй фамиліѣ. Неговы-тъ сынъ и на-
слѣдникъ ся ожени въ 1866 за Данскѣ-тъ
Княгыня Дагмаръ, и единичка-та му дѣ-
щеря ся ожени въ 1874 за Единбургскѣй-
тъ Дукъ.

Александръ въ малолѣтство-то си ималъ
за учитель полковникъ-тъ Мердера, единъ
Германецъ, а по-послѣ — стихотворецъ-тъ
Василъ Шукойскѣй. Когато былъ момче,
той е былъ кроткѣ и никакъ не ся е по-
казвалъ съ принадлежи на буйнѣ-тъ Рома-
новѣй фамиліѣ. При това той ималъ голѣмъ
привязанность на бащѣ си Николая, и по
негово желаніе той ся прѣдалъ най-много
въ изучаваніе-то на военнѣ-тъ наукѣ и е
ималъ нѣкои военны длѣжности, които по-
вредили доста много здравіе-то му. Той
пѣтувалъ съ наставницы-тъ си изъ Руссіѣ
и изъ други земи, и онова което видѣлъ
въ Сибиръ го накарало, между най-първы-
тъ му дѣла като Царъ, да повѣка назадъ
заточены-тъ въ 1825, и да опрости полити-
ческѣ-тъ прѣстѣпници. Той влѣзълъ въ
Държавный-тъ Сѣвѣтъ на 18 годишнѣ въ-
зраст, нѣколко пѣти ставалъ намѣстникъ на
бащѣ си прѣзъ отѣтствие-то му отъ Др-

жавѣ-тъ, и извършвалъ нѣколко важны дипло-
матическы посланія въ Берлинъ и въ Виенѣ.

Александръ ся вѣцари прѣзъ Крымскѣ-тъ
войнѣ и веднага почнѣ да работи за миръ.
Войскы-тъ още не бѣхъ ся завърнали въ
отечества-та си и той почнѣ да въвежда та-
къва прѣобразованія, които прѣзъ 21-го-
дишно-то му царуваніе направихъ по-бър-
зо промѣненіе въ Руссіѣ отколкото въ вся-
къ другъ държавѣ. Единъ отъ най-първы-
тъ му планове бѣ устроеніе-то на желѣзны
пѣтища, които да свързаватъ Държавѣ-тъ.
Народна-та гражданска служба ся е осво-
бодила отъ прѣдишно-то си военно устрой-
ство, и ся е турила въ много по-проста
и по-чистѣ формѣ. Сѣдебны-тъ и испѣл-
нительны-тъ власти, по-прѣди сѣединены
въ Руссіѣ, сж ся раздѣлили съ единъ цар-
скѣ указъ, и сѣдилища-та на правосѣдіе-
то сж ся направили да ся съобразятъ съ
нѣмѣннѣй-тъ обычай. Ограниченія-та вър-
ху пѣтешествіе-то сж ся отмахнали; цен-
сурство-то на печать-тъ ся е поотпустило;
ограниченія-та върху търговѣжъ-тъ изъ дър-
жавѣ-тъ сж ся дигнали, и чрѣзъ това е-
динъ чуденъ потикъ ся е далъ на всички-
тъ индустріалны и мануфактурны произве-
денія.

Александръ ся опрѣдѣлил за управитель
на Финландскѣй-тъ университетъ когато
былъ на 8 години. Четыринадесетъ години
прѣди въцаряваніе-то му, той почнѣлъ да
покровителствува този университетъ, и въз-
дигналъ едно обезпечено профессорско тѣло
за Финскѣй-тъ языкъ и за писменность-
тъ му. Това е было само едно отъ нѣкол-
ко-то му дѣла за распространіе-то и за
прѣобразованіе-то на общо-то просвѣще-
ніе, дѣло, въ което той е посрѣщалъ прѣпят-
ствия отъ глупавы-тъ мѣтежи въ нѣкои отъ
высшы-тъ училища и отъ университеты-тъ.

Но най-важно-то прѣобразованіе, което
той е направилъ, е освобожденіе-то на ро-
бы-тъ. Той е почнѣлъ това дѣло кѣмъ
край-тъ на 1857 л., и въ начало-то съ
сѣдѣйствие-то на благородны-тъ, но от-
послѣ послѣдны-тъ сж ся оттеглили и Царъ-
тъ ся е принудилъ да го тури въ дѣйствие
самъ. Той най-напрѣдъ далъ примѣръ-тъ
като освободилъ всички-тъ наслѣдственно
владѣнны работници на прѣстолъ-тъ, и въ
1861, 3 Мартъ, издалъ указъ, чрѣзъ който
освободилъ всички-тъ земленны работници
изъ Държавѣ-тъ. Слѣдъ 2 години той про-
гласилъ освобожденіе-то на всички-тъ роботы.

Тѣзи прѣобразованія сж ся туряли въ
дѣйствие выжгы срѣщо най-рѣшително-то
противленіе, което е достигало да произ-
веде мѣтежи и двѣ покушенія за убиваніе-
то на Александра. Първо-то отъ тѣзи по-
кушенія ся е случило въ 1866 въ С.-Пе-
терсбургъ, дѣто 36 съзаклятници сж ся
хванали, и тѣхно-то осажданіе ся е по-
слѣдвало отъ образуваніе-то на политиче-
скы тайны общества. Второ-то е было въ
Парижъ, въ 1867, когато той е посѣщавалъ
съ Прускѣй-тъ царъ Вилхелма изложеніе-
то. Убийца-та бѣ Полякъ, и това го накара
да поднови политикѣ-тъ на Николая за по-
русваніе, съ който Александръ никога не
е ималъ голѣмо съчувствіе.

Александръ е былъ и религіозенъ прѣ-
образователь. Въ Руссіѣ има единъ законъ,
който не позволява никому да напустне
религіѣ-тъ на Държавѣ-тъ, но на дѣло
таѣ има много еретическы секты отъ пра-
вославнѣ-тъ вѣрѣ. Най-важна-та секта е
расколническа-та, която отхвърля Славян-
скѣй-тъ прѣводъ на Библіѣ-тъ и на ли-
тургіѣ-тъ. За неѣ ся казва да бронъ нѣ-
колко милліона души, а за Православнѣ-
тъ Народнѣ Церквѣ — 58,000,000 души.
Духовенство-то е было наслѣдственно, но
въ 1869 на сынове-тъ на священники-тъ
ся позволило да влзаватъ въ правительствен-
нѣ службѣ, и така ся е дало край на на-
слѣдственно-то духовенство. Царъ-тъ е у-
лучилъ поддържаніе-то на по-долно-то ду-
хоуенство. Другы-тъ религіѣ ся търпятъ на-
пѣлно, и при всичко че не е позволено никому
да рѣшинува отъ Православнѣ-тъ Церквѣ въ
дрѣжъ, Моравци-тъ иматъ 250 церквицы съ
60000 членове; тамъ има и Баптисты. Ед-
но Библейско общество ся е образувало въ
врѣме-то на Александра I, но ся е унищо-
жило отъ Николай. То ся е въздигнало пакъ
отъ Александра II. Послѣднѣй-тъ въ начало-
то на царуваніе-то си е далъ нѣкои новы
правдини на Римъ-Католици-тъ, но той ни-
когъ не е былъ добръ съ Римъ. Той е былъ
бъръ въ припознаваніе-то на ново-то И-
тальянско царство; въ 1866 той оттегилъ

министръ-тъ си отъ Римъ, и въ 1869 той
запрѣтилъ на Рускы-тъ владѣцы да при-
сѣтствуютъ въ Сборѣ-тъ за непогрѣш-
ность-тъ на Папѣ-тъ.

Неговы-тъ съчувствія сж были явны за
Пруссіѣ противъ Австріѣ въ 1866, и про-
тивъ Франціѣ въ 1870, за Европейскѣ-тъ
цивилизациѣ противъ Азіатско-то варвар-
ство и за напрѣдѣкъ-тъ въобще; при това
той е поддържалъ строгѣй неутралность, до
колкото ся е касаяло за воинственно дѣй-
ствіе, даже когато, съчувствія-та и интере-
си-тъ му сж ся докачали най-много, както
въ смущенія-та въ Романиѣ, въ Критъ, въ
Чернагорѣ и въ Сербіѣ.

Завоеваніе-то му на Хокандъ и на Бо-
харѣ и по послѣ на Хивѣ, го е направило
забѣлжителенъ въ Срѣднѣ Азіѣ; и по-
слѣдны-тъ събитія сж го направили води-
тель на Славянскы-тъ народности. Той ся
подкрѣпилъ отъ въсхителнѣ-тъ прѣданность
на единъ отъ най-голѣмы-тъ народы.

ПОЛИТИЧЕСКЫ ПОВИНЫ.

БЪДЪЩА-ТА ПОЛИТИКА НА РУССІѣ.

Цѣла Европа сега ся обрѣща кѣмъ Рус-
сіѣ, и съ нетѣрибіе очаква конечно-то ѣ
рѣшеніе. Най-противоположны-тъ теоріѣ за
бѣдѣжѣ-тъ ѣ политикѣ сж ся обнародва-
ли, но нѣй не можемъ да кажемъ на чита-
тели-тъ си друго освѣтъ че ти още не е
извѣстна. Слѣдующи-тъ различни взглядове,
обаче, може да интересувать читатели-тъ ни.

Единъ дописникъ отъ Берлинъ казва че
политика-та на Руссіѣ не е да ся рѣши
изведиждъ за миръ или за войнѣ, но да
продѣлѣи за едно неопрѣдѣлено врѣме на-
стояще-то положеніе на работы-тъ, което
е по-благоприятно за неѣ отколкото за
Турціѣ. Войска-та ѣ въ Бессарабіѣ ся у-
множава за да накарѣ Турскъ. Правительство
да умножи своѣ-тъ войскѣ, и да ѣждивѣи
за неѣ толкова много пары, цѣто Турскѣ-
то населеніе да не може да устои на този
тѣжкѣ товаръ. Споредъ тѣзи теоріѣ, на-
мѣреніе-то на Руссіѣ е да ослаби Турскъ.
Правительство чрѣзъ истощеніе-то на фи-
нанциѣ-тъ му силѣ.

Другъ дописникъ отъ Виенѣ казва че
само-то Руско Правительство ся види да ся
намира въ недоумѣніе за какъвъ политикѣ
да слѣдва, и че борба-та между мироуоби-
вѣ-тъ и военнѣ-тъ партіѣ въ С.-Петер-
сбургъ още не ся е рѣшила. Тогава не е
чудно че Руссіѣ не иска да ся рѣши на-
бързо за миръ или за войнѣ. Между това
тя прави голѣмы усилія за приготвеніе-то
на войнѣ-тъ. Военны-тъ приготвенія про-
дѣлжаватъ да ставатъ сега въ по-голѣмъ
размѣръ отколкото испрѣди. Нищо, обаче,
не ся е направило още отъ Руссіѣ, което
да покаже че ти ще почне войнѣ-тъ на-
скоро, но много ся е направило за да по-
каже че война-та, ако ся обяви, ще ся
слѣдва животно. Явно е че Руссіѣ не ще
каже нищо, додѣто ся приготви добръ за
да тури рѣшеніе-то си въ дѣйствіе.

Третѣ дописникъ отъ Парижъ пише че
между Руссіѣ и Германіѣ има сега жи-
вотна кореспонденція, и нѣкои утвърдяватъ
че Руссіѣ желае да узнае ако ти обяви вой-
нѣ и побѣди неприятеля си, че ли ѣ ся по-
зволи да ся въсползува отъ побѣдѣ-тъ си.
На този въпросъ Германіѣ може да отгово-
ри, и за това Руссіѣ ся отнася особено
до неѣ.

Окрѣжно-то писмо на Князь Горчакова
най-добръ изяснява настояще-то положеніе
на Руско-то Правительство. Руссіѣ утвър-
дява че Источный-тъ въпросъ не е Рускѣ,
но Европейскѣ въпросъ, и че послѣдны-
та Конференція бѣ Европейска; но понеже
тя не успѣ, всички-тъ Силы трѣба да ся
зематъ въ вниманіе какъвъ мѣрѣ трѣба да ся
зематъ сега. За това Руссіѣ прѣди всичко
иска да узнае какъвъ ще правятъ другы-тъ
Силы; ти сама не ще да рѣши най-напрѣдъ
какъвъ трѣба да ся направи, защото въ та-
къвъ случай тя ще ся отдѣли отъ другы-тъ
Силы. Но слѣдъ като рѣшатъ тѣ какъвъ ще
правятъ, тогава Руссіѣ ще рѣши какъвъ ще
направи. Въ случай че другы-тъ Силы от-
кажатъ, както е вѣроятнѣо че ще направятъ,
да накаратъ Портѣ-тъ съ силѣ да приеме
прѣдложенія-та на Конференциѣ-тъ, Руссіѣ
тогава, вѣроятнѣо, ще ся потруди, ако е
възможно, да ся споразумѣе съ Германіѣ
и Австріѣ. Ако сполучи въ това, тя вѣро-
ятнѣо ще отвори бой; но ако не сполучи,

тогава е съзнателно дали ще направи това. Тя не би желала да жертвува толкова души от войници-тъ си и да изживи толкова огромно количество пари, въ случай че Германия и Австрия сж готовы на конец да ся намѣсятъ и да грабнѣтъ отъ рѣцѣ-тъ и плодове-тъ на побѣдѣ-тъ ѿ. Нѣкои казватъ че ако Русія обяви войнѣ, безъ да достигне до едно споразумѣніе съ Австрія, тя не ще вѣдѣе въ Българіѣ, защото тогава ще има голѣма опасностъ отъ едно Австрійско намѣсаніе; но тя ще вѣдѣе въ Армѣніѣ, дѣто тя ще бѣде по-свободна отъ Европейскы зависти и вмѣшательства.

ОТВАРЯНИЕ-ТО НА АНГЛІЙСКИ-ТЪ ПАРЛАМЕНТЪ.

Англійскій-тъ Парламентъ ся е отворилъ минѣлѣ-тъ четвъртъкъ, и споредъ обычай-тъ, Англійска-та Царица въ него день е изрѣкла едно слово, отъ което слѣдующе-то ся отнася до Источни-тъ Въпросъ:

Война-та, която, прѣди сключаваніе-то на дѣтошно-то събрание на Парламентъ-тъ, бѣше ся появила между Турціѣ отъ едниѣ страна, и Сърбіѣ и Чернагорѣ отъ другѣ, привлече важно-то мнѣніе, и азъ съ не-търпѣніе очаквахъ единъ случай да посрѣдствувамъ заедно съ съюзници-тъ си за въ полѣзъ на миръ-тъ. Този случай ся прѣстави по исканіе-то на Сърбіѣ, и прѣдложеніе-то на наше-то посрѣдничество ся пріе отъ Портѣ-тъ прѣзъ теченіе-то на прѣговори-тъ. Азъ видѣхъ за нужно заедно съ другы-тъ Силы, да поднеса на Портѣ-тъ нѣкои прѣдложенія върху които да може да стане миръ не само съ Княжества-та, но и умиротвореніе-то на възвѣтанувани-тъ области, въ които ся вклуча и Българіѣ, и улучшение-то на състояние-то имъ. Тѣзи прѣдложенія, които ся пріежа отъ Силы-тъ, имахъ нуждѣ да ся уголѣмятъ и да ся допльвятъ прѣзъ прѣговори или прѣзъ едниѣ конференціѣ придруженѣ отъ едно прѣміріе. Порта-та, ако и да не пріе тѣзи прѣдложенія като прѣдложи другы условия, бѣ намѣнила да ся поднесатъ на справедливо-то разсѣждане на Силы-тъ. Слѣдъ едно изсѣждане на фактове-тъ, азъ видѣхъ за право да изоблича прѣдъ Портѣ-тъ свирѣдства-та, които ся направихъ въ Българіѣ, и да изразѣя негодованіе-то си къмъ причинители-тъ имъ. Като ся сиючи прѣміріе-то, една конференція ся събра въ Цариградъ за да разгледа уголѣмены-тъ прѣдложенія съобразно съ първоначалнѣ-тъ. Въ тѣзи конференціѣ азъ ся прѣдставлявахъ съ единъ особенъ пратеникъ и отъ посланика си. При земаіе-то на тѣзи мѣрки, моя-та цѣль вынѣжы е была да поддържамъ миръ-тъ въ Европѣ, и да придобѣя по-добро управленіе за развѣтанувани-тъ области, безъ да нарушавамъ независимостъ-тъ и цѣлостъ-тъ на Турскѣ-тъ държавѣ. Прѣдложенія-та, които ся прѣпорѣчаха отъ мене и отъ съюзници-тъ ми, жално ми е да кажѣмъ, не ся пріежа отъ Портѣ-тъ; по слѣдствие-то на конференціѣ-тъ е было да покаже съществуваніе-то на едно общо съгласіе между Европейскы-тъ Силы, което не може да не произведе нѣкое съществено вліяніе върху положеніе-то и върху Правителство-то на Турціѣ. Между тѣмъ, прѣміріе-то между Турціѣ и Княжества-та, което ся е продължило, още не ся е свършило, и надѣвамъ ся още че то може да докара сключаваніе-то на единъ честенъ миръ въ тѣзи работы. Азъ съмъ съдѣйствувала сърдечно съ съюзници-тъ си, съ които, както и съ другы-тъ чуждестранны Силы, мои-тъ сношенія продължаватъ да бѣдѣтъ прѣятелскы. Изложенія-та върху тѣзи прѣдмѣты ще ви ся прѣдставятъ безъ забавѣ.

Една депешѣ отъ 28 минѣлаго отъ Лондонъ дава слѣдующы-тъ новини при отвареніе-то на Парламентъ-тъ:

Въ двѣ-тъ Камары разискванія станали върху адресъ-тъ, който цѣлъ да ся подаде на Царѣ-тъ, въ отговоръ на слово-то ѿ. Прѣзъ тѣзи разискванія, Лордъ Дерби казалъ че слѣдствие-то на Конференціѣ-тъ е было да възпре войнѣ-тъ. Поддържаніе-то на миръ-тъ, прибавилъ той, зависи отъ Рускый-тъ Императоръ; и споредъ частно-то му мнѣніе той ся надѣва че миръ-тъ не ще ся смути. Нравственна-та длѣжностъ на Англійѣ, казалъ той още, е да ся намѣси въ полѣзъ на Источни-тъ христіѣны; но тѣзи длѣжностъ не ѿ ся налага отъ никой до-

говоръ. Лордъ Биксфордъ направилъ едно изложеніе на Источни-тъ събитія и на высящы-тъ въпросы. Той обявилъ че понеже въ това обстоятелство ся касае за съществуваніе-то на Държавы, Държави-тъ мѣжѣ не ще могатъ да покажѣтъ доста благоразуміе въ политическо-то си поведѣніе. Въ долнѣ-тъ Камарѣ Лордъ Хардингтонъ ся протестиралъ противъ оубѣз, които казвали че рѣшеніе-то на Источни-тъ въпросъ трѣба да ся остави на Русіѣ и Турціѣ. Лордъ Норткотъ ся произнесълъ въ полѣзъ на едно споразумѣніе между Силы-тъ, на които интереси-тъ изискватъ миръ-тъ.

РАЗИСКВАНІЯ-ТА ВЪ ГРЦКѣ-Тѣ КАМАРѣ.

Единъ телеграмъ отъ 28 минѣлаго казва че въ този дѣль слѣдующе-то любопытно разискваніе станало върху выкажи-тъ Грцкѣ политикѣ въ Грцкѣ-тъ Камарѣ:

Г-нъ Кумондуросъ, главный-тъ министръ, казалъ че политика-та на Елинско-то правителство е была да продължава военны-тъ приготовления, и прибавилъ че Грціѣ трѣба да ся уповава на себе си. Г-нъ Делли Георгіи казалъ че Правителство-то си противорѣчи само на себе си; прѣдшишата му политика е была неутралностъ съ подкрѣпленіе-то на чуждестранны-тъ правителства; сега то исповѣда едниѣ военныѣ политикѣ, и при това стои бездѣйственно. Г-нъ Кумондуросъ отговорилъ че бездѣйствие-го на правителство-то произлязло отъ несполукѣ-тъ за сключаваніе-то на еднѣ заемъ.

Този телеграмъ прибавя че разискваніе-то ся отложило, и че политическо-то положеніе си остава нерѣшено.

ОКРѢЖНО-ТО ПИСМО НА КНЯЗЪ ГОРЧАКОВА.

Князь Горчаковъ е направилъ едно окрѣжно писмо съ датѣ отъ 18 минѣлаго до Рускы-тъ посланници при петъ-тъ Великы Силы, като имъ заповѣда да дадѣтъ по едно копіе отъ негѣ на Министры-тъ на Външны-тъ Дѣла на тѣзи Силы.

Това окрѣжно писмо говори за началѣ-то на Источнѣ-тъ въпросъ, и за споразумѣніе-то на Силы-тъ по прѣдложеніе-то на Русіѣ върху Андрианова-тъ Портѣ. Това споразумѣніе, казва то, ако и да ся бѣ побържало прѣзъ отхвърленіе-то на Берлинскый-тъ мемоаръ, наскоро ся възстанови пакъ върху основѣ-тъ на Англійскы-тъ прѣдложенія, и направи наконецъ Силы-тъ да прѣдложѣтъ едногласно исканія-та си въ конференціѣ-тъ на Портѣ, която, обаче, ги отхвърли. Послѣ то казва така:

Руско-то Правителство вѣрва че Европа, прѣзъ съединеніе-то си дипломатическо дѣйствіе, е доказала че тя ся интересува силно въ поддържаніе-то на миръ-тъ въ Истокѣ, и че тя го счита за своиѣ длѣжностъ и за свое право да съдѣйствува за негѣ. Руско-то Правителство, прочее, прѣди да усвои нѣкое рѣшеніе въ тѣзи работы, е дало наставленія на посланници-тъ си при Дворове-тъ на петъ-тъ порѣчителны Силы да ся научатъ отъ Правителства-та имъ какво ще правятъ сега прѣдъ отхвърленіе-то отъ Портѣ-тъ на едногласны-тъ имъ исканія.

ПРѢГОВОРИ-ТѢ ЗА МИРЪ МЕЖДУ ПОРТѣ-ТѢ И СЪРБІѢ.

Споредъ Л. Хералдъ Порта-та и Сърбіѣ достигли до едно задоволително прѣдварително споразумѣніе относительно за въ-становленіе-то на миръ-тъ. Сърбіѣ ся съгласила да прати въ Ц/градъ Г-на Христича, бывшій-тъ ѿ прѣдставителъ при Портѣ-тъ, за да ся споразумѣе съ Турско-ю Правителство за порѣчителства-та, които ся искатъ отъ него.

Имамы причинны да вѣрваме, казва този вѣстникъ, че Порта-та изиска отъ Сърбіѣ слѣдующы-тъ условия:

1. Сърбіѣ да не въздига вече другы крѣпости, и въ бѣдѣще да не позволява събразуваніе-то на тайны общества въ земѣ-тъ си, и да не позволява на въоружены чѣты да прѣминуватъ въ Турскѣ-тъ земѣ.

2. Турско-то зная да ся развѣва при Сърбско-то върху крѣпости-тъ въ Кляж-

ство-то, и Порта-та да има право да о-прѣдѣля единъ дипломатическы прѣдставителъ въ Бѣлградъ.

3. Арменци-тъ и Евреи-тъ живущы въ Сърбіѣ да иматъ сѣщы-тъ права съ Сърбы-тъ.

4. Сърбіѣ да даде формално обѣщаніе че тя ще прѣстане да бѣде огнище за въз-станнически движенія на пограничны-тъ области и прибѣжище за възстанници-тъ отъ тѣзи области. Още че тя ще ся въздржи за напрѣдъ отъ всяко дѣло, което може да ся счита като едно насърчваніе за новы възстанія.

За Г-на Христича ся казва че ще прі-стигне въ столицѣ-тъ сега въ Недѣлѣ.

Споредъ сѣщый-тъ вѣстникъ Черногорскый-тъ Князь пріеълъ начала-та върху които Порта-та му прѣдлага да сключи миръ съ него. Но далѣ прѣговори-тъ за точны-тъ условия на миръ-тъ трѣба да станѣтъ въ Виенѣ или въ Ц/градъ, още не ся е рѣшило.

Послѣдны-тъ телеграми извѣстятъ че Мидхатъ паша прістигилъ въ Бриндизи у Италійѣ, и отъ тамъ той щѣ да отиде за Виенѣ.

ДОПИСКИ ИЗЪ БЪЛГАРІѢ.

Тулча, 22 Януар. 1877.

Подирѣ лѣтошны-тъ безпокойствія, страхове и ожиданія, по намы-тъ мѣста настанѣ разпущаніе, като да ся намирамы верѣдъ най-трайный миръ и не въ навечеріе-то на войнѣ-тъ. Дълговременно-то чаканіе научи хора-та да не вѣрватъ въ никаквы духове за бой и да ся гледатъ работы-тъ като въ мирно врѣме. Никаквы безпокойствія не мѣчатъ вече духове-тъ, и страхове-тъ за развалѣ (бозгунѣ) не възпиратъ вече хора-та отъ земаіе-даване. Напестнѣ знакове-тъ за войнѣ сж много-численни, но хора-та почѣнахъ да не обръщѣтъ на тѣхъ вниманіе. Распродажбы-тъ, които правятъ черѣзъ-тъ отъ нѣколко врѣме, и които показватъ че тѣзи хора ся приготвятъ за голѣмы издѣвренія и ся осво-бѣждаватъ отъ всѣкы товаръ, и военны-тъ приготовления ся гледатъ като нѣща безъ съдѣствіе, като средства въ будущителны, не безполезны, заедно никой не вѣрѣ въ възможностъ-тъ на едниѣ бой. Населеніе-то почѣна да вѣрва, че нито една-та, нито друга-та страна щѣ си сѣриозно за войнѣ.

Като и да е военны-тъ приготовления ся прѣслѣдватъ дѣятелно. Ако и вѣрѣвало, на табѣ-тъ продължаватъ да работѣтъ. Всичкы-тъ жители ся изреждатъ въ тайѣ работѣ и при почеваніе-то ѿ стаяхъ доста бъркотии и церемоніи. Безъ да повикатъ Христіане-тъ, Турцы-тъ ся залавятъ сами за работѣ, като казватъ че табѣ-тъ сж тѣхно дѣло, религіозно и народно. Управитель-тъ не бѣше тука въ това врѣме. Слѣдъ два дни той си дохожда и развала онова, което бѣхъ скроили Турцы-тъ, като кажа, че табѣ-тъ сж за запазване на царство-то и на цѣло-то общество, слѣдователно то е общественно дѣло. Издигнати-тъ насипи ся развалѣтъ и новы ся почеватъ въ при-сѣтствіе-то на множество отъ всички-тъ народности. Новъ корбанъ ся закла и много молитвы ся исчетоха за побѣдѣ и дългоденствіе.

Сборовѣ-тъ и помощи-тъ за царскы-тъ войскы ся слѣдуютъ съ по-голѣмѣ енергіѣ. Подирѣ волове, кола и хора за тѣхъ, нѣимъ дадохмы паричны помощи; подирѣ тѣхъ — антеріѣ, подирѣ антеріѣ-тъ — пары за малкы билета по 2 и 3 гроша. Сега даваме цѣрвули, навои, врьви, жито, ячмѣкъ, плѣва, кони, чудове, овцы, булгуръ и пари за билета по 10 и 20 гроша. Хора-та даватъ и ся молятъ, дано тѣзи сборове ся обрънатъ по-скоро на искупителны жертвы за миръ, правдѣ и благоденствіе, защото инакъ скоро ще почѣнатъ нѣкои си да чакатъ помощъ и прѣхранѣ отъ правителство-то.

Слѣдъ едно спаданіе по 40 на 0/0 каймета-та пакъ ся покачихъ тѣзи дни и сега не губятъ освѣны 18-20 на 0/0. Туй покачване произлѣзе отъ извѣстія-та изъ Цариградъ, че другы каймета не ще ся издадѣтъ.

Янболѣ, 18 Януар. 1877.

Янболска-та Община публично благодари отъ странѣ-тъ на Българско-то градско население на онова непознато лице, което отъ

чувство на съжаленіе благоволи, прѣзъ Негово Высочкопрѣосвященство Сливненскый Г-на Серафима, да подари на ограбены-тъ въ послѣдни-тъ приключенія Българи 7,000 гроша. При това тя незабрави да изрази и признателностъ-тъ си къмъ Почитаемѣ-тъ Котленскѣ Община, която подбуди на отъ сѣщо-то чувство е благоволила да събере нѣколко денка съ разны постилкы, чергы, покрывкы и пр. и които пакъ ни ся вручи-ха прѣзъ Н. Высочкопрѣосвященство. Тѣзи пары и дрѣхы ся раздадохъ на ограбены-тъ, които съ слзы на очи изъ дълбочинѣ-тъ на сърдѣца-та си, незнайтъ съ каквы думы да изразѣтъ признателностъ-тъ, която тайтъ въ сърдѣца-та си къмъ тѣзи тѣхны благодѣтели. Тѣзи благодѣнія още повече ся оцѣняватъ сега, когато ся земе въ вниманіе че тѣ дойдоха въ таково врѣме, когато неволя-та, сиромашія-та и всякакъвъ видъ недостатѣкъ сж отворили ужаснѣ ранѣ на повечето семейства въ градъ-тъ ни. Тѣзи благодѣнія, само до негдѣ, облекчи-ха дълбоко отворенѣ-тъ тѣзи ранѣ. Много семейства още има да ся оплакватъ живы до като прѣкаратъ зимѣ-тъ, ако щедрѣ-тъ помощъ на подобны благодѣтели не дойде на врѣме да поолѣкчи положеніе-то имъ. Нека живѣятъ такыѣ благодѣтели. Само Богъ знае да възнаградѣ подобны добрини.

За Янболскѣ-тъ Община.

Георги Козловскый.

Отъ сѣщый-тъ градъ ни пишѣтъ че все-чко-то населеніе было много наскѣрбено за дѣто нѣкои отъ гражданы-тъ подписали благодарителенъ адресъ за конституціѣ-тъ, понеже, казва то, отъ подобны адресы никогѣ не е виждало нѣкакво добро слѣдствіе. То желае да види положително-то полаганіе въ дѣйствіе на конституціѣ-тъ и тогава самоволно да благодари на правителство-то.

Отъ Разградъ ни пишѣтъ слѣдующе-то: «Тѣзи дни съграждани-тъ ни тѣзи при-иданія на тѣхъ-тъ вѣдѣ въ градъ-тъ ни, акакохъ и азъ Българы-тъ да подпишемъ единъ благодарителенъ адресъ за конституціѣ-та. Нѣмѣ-тъ гражданы си събраха въ Чисталище-то ни, а сѣбѣ едво-смысленно разискваніе, рѣшиха да не под-писватъ подобенъ адресъ долѣто не видѣтъ нѣмъ. Именіе-то на конституціѣ, ады-тъ прѣ-образованія.»

Отъ Узунджово ни пишѣтъ че на 8-мѣ минѣлаго тамъ паднахъ силѣ 5-6 пѣды дѣждѣкъ, и че 7 войници въ едниѣ мѣжъ заедно съ жѣмъ си, были издѣдени отъ вѣ-ды близо до село-то. Дописникъ-тъ ни бѣ-лѣжи още че старци-тъ въ Узунджово не гледали съ добро око на училище-то и на образованіе-то на млади-тъ, и за това сами искупили джамове-тъ на училищны-тъ прозорци, но нѣи ся надѣваме това да не е истина.

Младѣжи-тъ отъ Перущицѣ ни молятъ да явимъ прѣзъ вѣстника си признателностъ-тъ имъ Г-ну М. . . . , който отъ голѣмо съчувствіе къмъ бѣдно-то и окаянно-то имъ състояние отъ прѣмнѣнни-тъ ужасны събы-тія, благоволилъ да имъ подари едно годишно теченіе отъ Сѣмъ. «Зорницѣ.»

Съ голѣмѣ скѣрбъ явяваме че на 13-й Декемвр. 1876 изгубихмы едниѣ прѣ-ятелскы-тъ си, на име РАДКѢ БАЙКОВѢ, която, слѣдъ едно мѣсечно болѣдуваніе отъ тѣжкѣ-тъ болѣсть, ся почина. Съ голѣмѣ скѣрбъ, казвамы, защото тя бѣше една дѣ-вица, която, по приготовленіе-то си, прѣд-вѣщаваше да бѣде една отъ най-добры-тъ домакыни и майкы; и тѣмъ когато ся го-твяше да постѣпи въ съпружескый-тъ жи-вотъ, грозна-та смъртъ ѿ грабнѣ и ѿ от-дѣли отъ този свѣтъ. Тя остави неисказа-нѣ жалостъ на родители-тъ си и на прѣ-ятелскы-тъ си. Бывши-тъ ѿ Прѣятелкы.

Тулча, 15 Януар. 1877.

Умоляваме ся да извѣстимъ прѣзъ вѣ-стника си че Библиѣ-тъ, религіозны-тъ и другы книги, които ся издаватъ отъ А-мериканско-то и Англійско-то чужде-странно общество, ще ся продаватъ отъ сега нататѣкъ въ бѣло медисидіе отъ 20 гроша.

Издава ся отъ Американско-то Евангелско Общество.

Редакторъ Т. Л. Байнгтонъ.

Въ Американѣ-Ханѣ.

Въ Печатницѣ-тъ на Д. Арамѣана Агопѣанъ-Ханѣ № 11.